

ע"פ 49003/04 - כיאל חסן כיאל חסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-04-49003 כיאל חסן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט עד' חנ-ברק
מעוררים כיאל חסן כיאל חסן
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

לאחר עיון בבקשתו, בתגובה ובתשובה - דין הבקשה להידחות.

1. נקודת המוצא בנושא זה הינה כי:

"...על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בדיון. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול לה坦שכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטרד לארוך זמן רב בגין פסק-דין בו זכה; האינטresse של בעלי דין ושל הציבור הכלליות לחיזוק היציבות, הייעילות והוואדיות המשפטית; וכן השאיפה להימנע מڪשים הכרוכים בניהול דין בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור". בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.06).

2. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לቤת המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחס"פ. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד", ייחד עם זאת מתן ארכאה בהליך פלילי לא "עשה הדבר שבשגרה, שהרי זהה היוצא מן הכלל, ונתנתן ארכאה רק בהתקנים טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבינ' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9/8/09)).

3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקל, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכון הלאוראים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנسبות הרלוונטיות.

4. במקורה דין מבקש/aract מועד של למעלה מ-4 שנים (פסק הדין ניתן ביום 13/3/12 !!).

5. גם לו היה בידי לקבל טענה המבקש, ככל שהוא נוגעת לפגם שנפל בהליך עליון מבקש הערעור - אי העמדת סגורה לבקשתו, על אף שהמדינה עתרה לעונש מאסר בפועל (טענה שאכן התקבלה על ידי בהליך

אחר - בעפ"ת 19182/11/15 - כתענה מוצדקת למתן ארכה להגשת ערעור), אז, במקרה דין **ובשונה** מהאמור בעפ"ת לעיל (במסגרתו נتابקษา הארכת מועד בת 4 חודשים בלבד ולא בת מעל 4 שנים), לא ניתן כל הסבר או נימוק מדוע המתן המבקש עם הגשת הבקשה, גם כאשר כבר היה מיוצג (החל מיום 14/3/14) במסגרת הליך פל"א 2411/3/14, השנה לאחר שניתן גזר הדין עליו מבקש לערער.

יובהר כי בהליך 2411/3/14 האריך בית המשפט קמא את המאסר על תנאי שנקבע בגין הדיון עליו מבקש כתעת להגיש ערעור, ורק לאחר שהמדינה הגישה ערעור על קולות העונש (כאשר הערעור תלוי ועומד בהליך 61556/1/17) נتابקש להאריך המועד להגשת הערעור, כאשר כאמור לעיל לא הובא נימוק כלשהו לסיבה בגיןה לא הוגשה הבקשה בסמוך לאחר שקיבל המבקש יציג משפטי (זהיינו השנה לאחר שניתן גזר הדין).

מכל מקום וגם אם אכן נפל פגם בהליך בבית המשפט קמא, דומה כי לא נגרם למבקש **יעילות דין**, ולו סבר עורך דין של המבקש כי נגרם לו **יעילות דין**, חזקה עליו שהיה דואג להגיש את הבקשה להארכת מועד בסמוך לאחר תחילת ההליך בשנת 2014.

לא נעלם מענייני כי הגישה הנוהגת בערעור על פסק דין פלילי הינה נקיית יד רחבה יותר בונגעו לבקשת להארכת מועד להגשת ערעור, ואולם על אף גישה זו אין משמעות הדבר כי ידו של הנאשם על העילונה וכל נימוק שיעלה להפרת סדרי הדיון יתקבל (בש"פ 8758/01 **מדינת ישראל נ' ריזנשוויל**, ניתן ביום 22/2/2012), בפרט כאשר מדובר בבקשת להארכת מועד של תקופה העלה על 4 שנים, כאשר המבקש היה מיוצג על ידי ע"ד, שבזודאי בחן נסיבות התקף בבית המשפט קמא עוד לפני 3 שנים, ובחר שלא להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, וככל הנראה לא בצד.

לסיום האמור לעיל יש לתת בנסיבות המקירה דין את הבכורה לעקרון סופיות הדיון, והוודאות המשפטית, ולדוחות הבקשה.

אוסיף כי במסגרת **שיקולי** בית המשפט בבקשת להארכת מועד בכל הונגעו לאינטראס סופיות הדיון של הנאשם, ניתן בית המשפט דעתו לשאללה האם לבקשת הייתה הזדמנות להימנע מהאייחור בהגשת הערעור והאם מועד הגשת הערעור היה בשליטתו באופן שמדובר ברשנות או בטעות מצדיו. ככל שהגורמים לאייחור היו בשליטתו של המבקשvr יש ליתן משקל רב יותר לאינטראס הסופיות (ראה ב"ש (ירושלים) 4552/03 **פאיק נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 26/6/03).

במקירה דין, כאמור לעיל, ועודאי שניתן היה להגיש הבקשה כ- 3 שנים עבר להגשתה, והדבר היה בשליטת המערער שהוא מיוצג על ידי עורך דין.

סוף דבר - הבקשה נידחת.

ניתנה היום, י"ז איר תשע"ז, 13 Mai 2017, בהעדן הצדדים.

